

نقدی بر معیار برنارد یالوب در تعیین خط رؤیت‌پذیری هلال با چشم مسلح

علیرضا بوژهرانی

مدیر پایگاه اطلاع‌رسانی کمان آسمانی

(پایگاه تخصصی رؤیت هلال ماه در ایران)

چکیده

یافتن معیاری برای پیش‌بینی رؤیت‌پذیری یا رؤیت‌ناپذیری هلال جوان، همواره از اهداف عمده دانشمندان و رصدگران متخصص در حیطه رؤیت هلال بوده و هست و تاکنون نظریات مختلفی در این باره به توسط پژوهشگران این زمینه مطرح شده است که معیار یالوب از زمرة آنها است. وی با مطالعه روی معیارهای قبلی و بررسی ۲۹۵ گزارش رصد هلال اول ماه که شیفر آنها را جمع‌آوری و منتشر ساخته، معیار خود را ارائه کرده است. از زمان ارائه آن تاکنون، چند رصد موفق در مناطقی که مطابق معیار مذکور، هلال در آنها رؤیت‌ناپذیر بوده انجام شده است. البته نتایج آن رصدها باعث می‌شود تا بازنگری در معیار

بالوپ برای تعیین محدوده تغییرات ضابطه «q» و اظهار نظر درباره چگونگی رؤیت‌پذیری یا رؤیت‌ناپذیری هلال، ضروری به نظر آید.

واژه‌های کلیدی: حدّ نهایی ضابطه «q»، معیار بالوپ، خط رؤیت‌پذیری هلال، عرض دایره البروجی ماه، مرز مناطق رؤیت‌پذیر و رؤیت‌ناپذیر و تجدید نظر در معیار بالوپ.

مقدمه

برنارد بالوپ، اخترشناس رصدخانه سلطنتی گرینینج انگلستان، در سال‌های ۱۹۹۷-۱۹۹۸ م معیاری برای رؤیت‌پذیری هلال وضع کرد. در این معیار که بر مبنای سه نظریه ماوندر^۱ (۱۹۱۱ م)، سالنمای اخترشناسی هندی^۲ (۱۹۹۶ م) و بروین^۳ (۱۹۷۷ م) استوار است مقدار ضابطه «q» (برای زمانی که از هنگام غروب خورشید به میزان چهارتیهم مدت مکث ماه سپری شده باشد) چنین محاسبه می‌شود:

$$q = (ARCV - (118371 + 63226w + 0.7319w^2 - 0.18w^3)) / 10$$

که در آن w معرفی ضیخته هلال در دستگاه مکان مرکزی، و ARCV مبین اختلاف ارتفاع ماه و خورشید در دستگاه زمین مرکزی (با صرف نظر کردن از پدیده شکست نور در جوّ) است.

1. Maunder

2. *The Indian Astronomical Ephemeris*

3. Bruun

نقدي بر معيار برنارد يالوب در تعبيين...

معيار مذكور بر اساس ميزان محاسبه شده ضابطه «q»، وضع رؤيت پذيرى هلال را مطابق جدول ۱ مورد بررسى قرار مى دهد.

جدول ۱. محدوده امكان مشاهده هلال، بر اساس ضابطه «q»

ناحیه	محدوده «q»	ملحوظات (امکان رؤيت پذيرى هلال)	مشخصه رؤيت پذيرى
A	$q > +0,216$	براحتی رؤيت مى شود (ARCL $\geq 12^\circ$).	V
B	$-0,216 \geq q > -0,114$	در صورت مناسب بودن شرایط رصدی (امکانی و جوی) با چشم غیر مسلح مشاهده مى شود.	V(V)
C	$-0,114 \geq q > -0,160$	با کمک ابزار نوری قابل رؤيت، و با چشم غیر مسلح محتمل است.	V(F)
D	$-0,232 \geq q > -0,160$	نها با کمک ابزار نوری رؤيت پذير است.	I(V)
E	$-0,293 \geq q > -0,232$	فاصله زاويه ای از حد دانزون بيشتر است ($ARCL \leq 8.5^\circ$) ولى قابل مشاهده نیست.	I(I)
F	$-0,293 \geq q$	فاصله زاويه ای از حد دانزون کمتر است ($ARCL \leq 8^\circ$) و رؤيت پذير نیست.	I

معيار يالوب سه تفاوت عمده با معيارهای پيشين خود دارد:

- تقریباً در تمامی معاییر قبلی، محاسبه مختصات ماه برای لحظه غروب خورشید انجام می شود در صورتی که در این معiar محاسبات برای هنگامی صورت می گیرد که زمانی معادل چهار نهم مدت ماه گذشته باشد؛
- در کلیه معيارهای پيشين، محاسبات فقط در يك دستگاه مختصات انجام می گرفت در حالی که در معيار يالوب از هر دو دستگاه زمين مرکزي و مکان مرکزي استفاده مى شود؛

در هیچ یک از معايیر قبلی، اوج و حضیض مداری ماه لحظه نمی‌شد اما در معيار مورد بحث با در نظر گرفتن ضخامت هلال، عملاً به این مشخصه نیز توجه شده است.

برای بررسی صحت و دقت معيار بالوب، همانند سایر نظریه‌های علم فیزیک، باید آن را در میدان عمل و با انجام رصدهای متعدد آزمود. از این روی، در مقاله حاضر کوشش شده است تا با استفاده از چندین گزارش مستند و معتبر رصدی، به بحث و بررسی درباره دقت معيار مذکور برای تعیین مرز بین نواحی D و E (یا مرز رؤیت پذیری و رؤیت ناپذیری هلال با چشم مسلح) پرداخته شود.

شرح مسئله

از ۱۹۷۲ تا ۱۹۹۵ م/ ۱۳۹۲ تا ۱۴۱۶ هـ، ۱۲ رصد بسیار مهم با چشم مسلح، به شرح فهرست، انجام شده که مورد تأیید کارشناسان و خبرگان فن نیز قرار گرفته است.

۱. هلال صفر ۱۳۹۲ به توسط موران^۱
- ۲ تا ۵. هلال شوال ۱۴۰۹ به توسط ویکتور^۲، هنفلد^۳، پیرس^۴ و پیرسن^۵
۶. هلال شعبان ۱۴۱۰ به توسط پایرس^۶

1. Moran

2. R. C. Victor

3. T. Hunefeld

4. D. Pearce

5. Pearson

6. Pierce

نقدي بر معيار برنارد يالوب در تعين...

۷ و ۸. هلال ذوالقعدة ۱۴۱۰ به توسط بچ^۱ و بيدا^۲

۹. هلال شعبان ۱۴۱۵ به توسط شوار^۳

۱۰ تا ۱۲. هلال رمضان ۱۴۱۶ به توسط استم^۴، شوار و پاچيك^۵.

مختصات هلال‌های مذکور در لحظه غروب خورشید مکان ناظر به شرح جدول ۲ است.

با رصد هلال رمضان ۱۴۱۶ به توسط استم، شوار و پاچيك، رتبه‌های جهانی اول تا سوم رصد جوان‌ترین هلال نيز به آنان اختصاص یافت. رصد‌های مذکور، بر مبنای ضابطه «q»، مطابق جدول ۳ طبقه‌بندی شده است.

در اين جدول مشاهده می‌شود که استم جای خود را به پايرس داد.

پايرس نيز با انجام رصد هلال شعبان ۱۴۱۰ توانست چهار رتبه جهانی كمترین فاصله زاويه‌اي، كمترین فاز، نازك‌ترین هلال و كمترین طول كمان را از آن خود سازد؛ رتبه‌های چشمگيری که پس از ۱۴ سال، همچنان دو مورد آن به نام وی ثبت است. با مدافنه در مختصات هلال رصد‌های دوازده گانه مذکور، اين نکات مهم روشن می‌شود:

– جز هلال شعبان ۱۴۱۰ تقریباً در بقیه موارد ماه در بیشترین حد عرض دایره البروجی شمالی خود قرار داشت. این هلال همچنین دارای عرض شمالی بود، و البته نه در بیشینه ممکن. اين موضوعات باعث می‌شود که هلال، على رغم بسيار جوان بودن، دارای ارتفاع مناسبی در زمان غروب

1. C. Bach

2. Bieda

3. P. Schwaar

4. J. Stamm

5. D. Patchick

جدول ۳. رده‌بندی رصدهای ۱۲ گانه بین سال‌های

۱۹۷۴-۱۹۹۵ م، بر اساس ضابطه «q»

رصد	q
پیرسن	- ۰۰۵۳
بیدا	- ۰۰۵۴
موران	- ۰۱۱۰
هنفلد	- ۰۱۲۸
ویکتور	- ۰۱۳۳
پیرس	- ۰۱۴۶
شوار	- ۰۱۵۳
بج	- ۰۱۶۴
پاچیک	- ۰۱۸۴
شوار	- ۰۲۰۸
استم	- ۰۲۱۹
پایرس	- ۰۲۲۲

خورشید باشد؛ ضابطه‌ای که برای رؤیت پذیری هلال از خروابط بسیار مهم و تعیین‌کننده است.

در همه رصدهای ماه به هنگام غروب خورشید در حضیض مداری خود یا نزدیک به آن بوده است.

البته ناگفته نماند که ارتفاع بالا و مدت مکث زیاد ماه در رصدهای

نقدي بر معيار برنارد يالوب در تعين...

مذكور باعث شده است تا رتبه کمترین مقدار ضابطه «^q = ۲۲۲ ر^۰-» به رصد پایرس تعلق گيرد که اين مقدار هنوز اندکي تا مرز پيشنهادی يالوب برای رؤيت پذيری هلال فاصله دارد. بدون شک وجود چنین گزارش‌های مستند و پذيرفته شده‌ای که در همگی آنها ميزان محاسبه شده ضابطه «^q» بيش از حد يالوب است، استناد محکم و معتبری برای اثبات صحت نظریه اين منجم در تعين مرز نهايی رؤيت‌پذيری هلال محسوب می‌شود.

گزارش‌های گردآمده شیفر^۱ تنها متعلق به هلال‌های دیده شده نبود بلکه تعدادی از آنها وابسته به رصد‌هایی بود که متنبئی به مشاهده هلال نشد. از بين گزارش‌ها، سه گزارش رصد هلال‌های محرم و ربیع الاول (۱۴۰۵ به توسط مک‌پارتلن^۲) و هلال شعبان همین سال (به توسط استم) که مختصات آنها در جدول ۴ مشاهده می‌شود از اهمیت بسیار برخوردار است.

پيش از هلال رمضان ۱۴۱۶ (رصد رتبه‌آوري استم) يك فرصت رصدی کم‌نظير و استثنائي در كشور ما برای سید محسن قاضى ميرسعيد ايجاد شد که به دليل فقدان ابزار مناسب، وى موفق به رؤيت آن هلال نشد. اين فرصت نادر به هلال شعبان ۱۴۱۶ (يعنى يك ماه قبل از رتبه‌آوري استم) باز می‌گردد. قاضى ميرسعيد در عين حال که اوضاع جوئی محل رصد خود را بسیار مساعد گزارش کرده، مختصات هلال مورد نظر را در زمان غروب خورشيد

1. B. E. Shaefer

2. McPartlan

مکان ناظر به شرح جدول ۵ بیان داشته است.

جدول ۴. مختصات هلال‌های محرم، ربیع‌الاول و شعبان ۱۴۰۵ در زمان

غروب خورشید مکان ناظر

راصد	مک‌پارتلن (۲۷۱)	مک‌پارتلن (۲۷۵)	استم (۲۶۶)
مکان	۱۵:۳۶N ۳۵:۳۶E	۱۵:۳۶N ۳۵:۳۶E	۳۷:۱۲N ۸۴:۰۶W
زمان	۱۹۸۴/۰۹/۲۵	۱۹۸۴/۱۱/۲۳	۱۹۸۵/۰۴/۲۰
منطقه زمانی (ساعت)	+۲	+۲	-۵
ارتفاع هلال	۶۴۰۸	۵۶۸۲	۶۲۵۷
فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید	۷۲۹۹	۸۲۹۱	۷۷۴۶
فاز ماه (درصد)	۰۵۲	۰۳۶	۰۵۶
ضخامت بخش میانی هلال	۰۱۴	۰۱۷	۰۱۳
طول کمان	۴۵	۶۷	۵۳
فاصله زمین تا ماه	۳۵۷۲۴۷ ^{۰۴}	۳۶۸۴۸۷ ^{۰۴}	۴۰۵۹۹۹ ^{۰۶۸}
اختلاف سمت ماه و خورشید	-۱۶۳۹	-۵۳۰۹	-۳۴۰۷
سن هلال	۱۲ ^۰ ۲۱	۱۶ ^۰ ۰۷	۱۸ ^۰ ۵۴
مکث هلال	۳۰ ^۰ ۲۹	۳۰ ^۰ ۲۲	۳۷ ^۰ ۱۷
مقدار ضابطه «q»	-۰۲۴۸	-۰۲۹۶	-۰۲۸۷
ردّه «q»	E	E	E
عرض دایره البروجی ماه	۱۰ ^۰ N ۰۳ ۵۰ ^۰ S ۰۱ ۱۱ ^۰ ۴۹ ^۰ S ۰۰ ۴۸ ^۰ ۲۸ ^۰ S	۰۳ ۵۰ ^۰ N ۰۱ ۱۱ ^۰ ۴۹ ^۰ S ۰۰ ۴۸ ^۰ ۲۸ ^۰ S	۰۰ ۴۸ ^۰ ۲۸ ^۰ S

نقدی بر معيار برنارد یالوب در تعیین...

جدول ۵. مختصات هلال شعبان ۱۴۱۵ به روایت

سید محسن قاضی میرسعید

۳۶°۰۸'N	مکان
۵۰°۴۰'E	
۱۹۹۵/۱۲/۲۲	زمان
+۳۵	منطقه زمانی (ساعت)
۶۴۳۰	ارتفاع هلال
۷۱۵۱	فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید
۰۵۱	فاز ماه (درصد)
۰۱۳	ضخامت بخش میانی هلال
۴۱	طول کمان
۳۵۶۸۳۸۴۰	فاصله زمین تا ماه
-۰۰۴۵۶	اختلاف سمت ماه و خورشید
۱۱°۰۴'	سن هلال
۴۱°۱۶'	مکث هلال
-۰۰۲۴۴	مقدار ضابطه «Q»
E	رده «Q»
۰۴ ۴۸° ۵۵' N	عرض دایره البروجی ماه

شاید تا چند دهه دیگر چنین هلال جوانی در ایران رخ نمایی نکند. چه به رغم آنکه در زمان غروب خورشید فقط ۱۱ ساعت و چهار دقیقه از مقارنه

این هلال سپری شده بود، عرض دایره البروجی شمالی ماه (که نزدیک به بیشترین حد خود بود) باعث شد تا هلال به میزان ۴۳°۶ درجه از افق ارتفاع بگیرد و مشاهده گردید که این ارتفاع، مکث بیش از ۴۱ دقیقه‌ای هلال را نیز به دنبال داشت. نکته حایز توجه این که فاصله زاویه‌ای این هلال اندکی بیشتر از حد آندره دانژون^۱ بود و به احتمال بسیار زیاد قاضی میرسعید در صورت استفاده از یک دوربین دوچشمی قدرتمند یا یک تلسکوپ مناسب، می‌توانست آن را مشاهده کند و رتبه‌ای بسیار نظیر از خود به جا گذارد. البته او توانست هلال محرم ۱۴۱۸ را با موفقیت رصد نماید که متأسفانه گزارش آن برای مراکز معتبر علمی خارج از کشور ارسال نشد. گفتنی است مختصات هلال مذکور در لحظه غروب خورشید مکان ناظر، مطابق جدول ۶ است.

درباره هلال شعبان ۱۴۱۶، بدان سبب که در ایران رؤیت نشد، بحثی نمی‌کنیم اما رصد هلال محرم ۱۴۱۸ به توسط سید محسن قاضی میرسعید (نیز به توسط نگارنده)، حایز نکته‌ای درخور توجه است. به این دلیل که هرچند سن هلال در زمان غروب خورشید با رتبه جهانی فاصله زیادی داشت، اما مقدار ضابطه «^Q»ی آن معادل ۲۳۳°۰ - بود که مطابق معیار یالوپ در منطقه E قرار گرفته و قابل مشاهده نبوده است. به هر تقدیر اگر گزارش این رصد برای مراجع علمی ارسال می‌شد و یالوپ نیز شناخت کافی در باره دقت قاضی میرسعید و تجربه بالای وی در زمینه رصد هلال‌های

1. A. Denjon

نقدی بر معیار برنارد یالوپ در تعیین...

جدول ۶. مختصات هلال محرم ۱۴۱۸ در لحظه

غروب خورشید مکان ناظر

۳۵:۵۸ N	مکان
۵۰:۴۷ E	
۱۹۹۷/۰۵/۰۷	زمان
+۳۵	منطقه زمانی (ساعت)
۶۰:۳۲	ارتفاع هلال
۱۰:۳۶	فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید
۰:۹۲	فاز ماه (درصد)
۰:۲۶	ضخامت بخش میانی هلال
۱:۰۶	طول کمان
۳۷۶۱۹۴:۰۵	فاصله زمین تا ماه
-۷۸۸۸	اختلاف سمت ماه و خورشید
۱۸° ۴۲'	سین هلال
۳۶° ۰۷'	مکث هلال
-۰:۲۳۳	مقدار ضابطه «Q»
E	رده «B»
۰:۴ ۲۵° S	عرض دایره البروجی ماه

جوان می‌داشت در زمان ارائه معیار، به طور قطع در باره حدّنهایی ضابطه «Q» برای رؤیت پذیری هلال با چشم مسلح تجدید نظر می‌کرد؛ گرچه به

هنگام ارائه آن معیار، تقریباً تمامی گزارش‌های گردآمده به توسط شفر و نیز گزارش‌های موجود در ذخیره اطلاعاتی پایگاه رایانه‌ای رصدخانه اخترشناسی افریقای جنوبی درباره رصد هلال با چشم مسلح، با آن انطباق داشته است.

گزارش شش رصد مهم در اولین سال‌های قرن بیست و یکم

بعد از رصد موفق هلال محرم ۱۴۱۸، گزارش شش رصد موفقیت‌آمیز دیگر نیز در اختیار است که دقت معیار بالوپ را در زمینه تعیین مرز مناطق D و E (مرز رؤیت‌پذیری و رؤیت‌ناپذیری هلال با چشم مسلح) به چالش می‌کشد. چه این شش رصد در حالی با چشم مسلح انجام شده که مقدار ضابطه «q»ی هلال‌ها از حد نهایی تعیین شده در معیار بالوپ کمتر بوده است. رصدهای مورد بحث به ترتیب عبارت است از: رصد هلال شوال ۱۴۲۰ (به توسط نگارنده)؛ رصد هلال جمادی‌الثانیه ۱۴۲۲ (به توسط علیرضا موحدنژاد)؛ رصد هلال رجب ۱۴۲۳ (به توسط سید محسن قاضی‌میرسعید)؛ رصد هلال رمضان ۱۴۲۳ (به توسط نگارنده)؛ رصد هلال ذوالحجّه ۱۴۲۴ (به توسط نگارنده)؛ و رصد هلال صفر ۱۴۲۵ (به توسط طارق کاتب^۱ از کشور اردن هاشمی).

اینک به بررسی وضع رؤیت‌پذیری و مختصات هر یک از هلال‌های مذکور می‌پردازیم.

1. Tarek Katbe

نقندی بر معیار برنارد بالوب در تعیین...

هلال شوال ۱۴۲۰

گروه رصدی پنج نفره مرکز آموزش نجوم ادیب اصفهان برای رصد این هلال به منطقه کوهپایه‌ای شرق اصفهان اعزام شد. رصدگاه انتخاب شده در شمال باتلاق گاوخونی قرار داشت که محیطی کویری بود. انتخاب این محل از آن روی صورت گرفت که از افق مناسی در سمت غرب (با موانع طبیعی جزئی) برخوردار است. ترکیب پنج نفره گروه عبارت از عباس احمدیان، علی فروغی، علیرضا بوژمهرانی، لاله عزیزی و خانم ملکی بود و در این برنامه جز خانم ملکی، بقیه اعضا رؤیت هلال را اعلام کردند (به این ترتیب: احمدیان، عزیزی، فروغی و بوژمهرانی). احمدیان ۱۶ دقیقه پس از غروب خورشید هلال را مشاهده کرد و یک دقیقه بعد عزیزی ادعای وی را تأیید نمود. اما تلاش نگارنده و فروغی برای مشاهده هلال نتیجه‌ای نداد تا اینکه فروغی ۲۹ دقیقه پس از غروب خورشید، آن را رؤیت کرد و نگارنده نیز دقیقه‌ای پس از او موفق به مشاهده آن گردید. هلال مورد نظر به صورتی سه تکه در میدان دید دورین ۱۲۷۰ نگارنده دیده شد، به گونه‌ای که بخش میانی آن ضخیم‌تر می‌نمود و با وضوح بیشتری دیده می‌شد.

این گزارش را رصدخانه اخترشناسی افریقای جنوبی پذیرفت و جزئیات آن در بایگانی اطلاعاتی پایگاه رایانه‌ای این رصدخانه ثبت شد.

مختصات هلال مذکور به شرح جدول ۷ است.

جدول ۷. مشخصات هلال شوال ۱۴۲۰

علیرضا بوژمهرانی	راصد
۳۲:۴۲N	مکان
۵۲:۲۰E	
۲۰۰۰/۰۱/۰۷	زمان
+۳۵	منطقه زمانی (ساعت)
۶۵۲۸	ارتفاع هلال
۸۰۴۸	فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید
۰۰۰۰	فاز ماه (درصد)
۰۱۵	ضخامت بخش میانی هلال
۶۱	طول کمان
۴۰۳۳۳۶ر۲۴	فاصله زمین تا ماه
-۳۵۳۰	اختلاف سمت ماه و خورشید
۱۹° ۲۶'	سُنّ هلال
۳۹° ۵۴'	مکث هلال
-۰ر۲۳۶	مقدار ضابطه ^(۹)
E	رده ^(۹)
۰۰ ۴۵ ۳۹° N	عرض دایره البروجی ماه

هلال جمادی الثانية ۱۴۲۲

علیرضا موحدنژاد، حمیدرضا گیاهی یزدی و امیر حسن‌زاده برای رصد هلال جمادی‌الثانیه ۱۴۲۲ به منطقه باغابر در استان کرمان عزیمت کردند و تنها موحدنژاد و گیاهی یزدی موفق به روئیت آن هلال بسیار جوان شدند. قدری بداقبالی موجب شد تا آنان نتوانند در آن زمان رتبه جیمز استم را

نقدي بر معيار برنارد يالوب در تعين...

پشت سرگذارند، اما با اين رصد موفقیت آمیز توفيق یافتند علاوه بر به دست آوردن حد نصاب جدید جهانی در قسمت کمترین میزان فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید، برای دومین بار نظریه (معیار) يالوب را به چالش کشند؛ هرچند از قبل برنامه‌ای در اين باره نداشته‌اند.

میزان ضابطه «q» این هلال معادل ۲۷۷ ر° - بود که اولاً به مقدار ۴۶ ر° از حد يالوب کمتر است، در ثانی کمترین میزان «q» در رصد های تأیید شده تا به امروز محسوب می شود. مختصات هلال مورد بحث به شرح جدول ۸ است.

جدول ۸. مشخصات هلال جمادی الثانية ۱۴۲۲

راصد	علیرضا موحد نژاد
مکان	۲۹.۲۷N ۵۶.۴۵E
زمان	۲۰۰۱/۰۸/۱۹
منطقه زمانی (ساعت)	+۳۵ ر°
ارتفاع هلال	۱۶۹ ر°
فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید	۷۳۷۱ ر°
فاز ماه (در رصد)	۰۵۳ ر°
ضخامت بخش میانی هلال	۰۱۴ ر°
طول کمان	۴۶ ر°
فاصله زمین تا ماه	۳۵۷۳۱۲ ر° ۲۴
اختلاف سمت ماه و خورشید	-۲۶۷۴ ر°
سن هلال	۱۱ ^{۵۴'}
مکث هلال	۲۳ ^{۳۶'}
مقدار ضابطه «q»	-۰۷۷ ر°
رده «q»	E
عرض دایره البروجی ماه	۰۴ ۲۱ ^{۴۸'} N

البته نکته دیگری که باید در اینجا به آن توجه کرد این که در این رصد مهم نیز ماه در حضیض مداری خود قرار داشت و عرض دایرۀ البروجی آن نزدیک به بیشترین حد عرض شمالی بود.

هلال رتبه آورِ ربیع ۱۴۲۳

محمد رضا صیاد و سید محسن قاضی میرسعید به همراه گروهی از راصلان کشور، از جمله امیر حسن زاده، احمد رضا کریمی، علی فروغی، رضا امیرزاده و سعید دوست محمدی، برای رصد این هلال به منطقه زرند در استان کرمان عزیمت کردند که تنها قاضی میرسعید موفق شد ضمن مشاهده آن هلال بسیار جوان، رتبه جهانی سُن هلال را نیز به نام خود ثبت کند. گفتنی است موضع جغرافیایی دقیق محل رصد، روستای رشک بالا (در ۳۲ کیلومتری شمال غربی زرند) با عرض جغرافیایی $31^{\circ}40'4$ طول جغرافیایی $28^{\circ}56'10$ و ارتفاع 2110 متری از سطح دریا بود. هوای منطقه تا قبل از غروب خورشید صاف و قسمت غربی آن کمی غبارآلود می‌نمود و هنگام غروب خورشید، افق تا یک درجه و $30'$ دقیقه قوسی ابری بود و وزش باد نسبتاً شدید نیز به جابه‌جایی ابرها کمک می‌کرد. قاضی میرسعید در نهایت توانست هلال جوان را در ساعت 19 و 21 دقیقه با یک دستگاه دوربین 40×150 صایران مشاهده کند.

این رصد ارزشمند به توسط مجله *Sky & Telescope* تأیید شد و گزارش ارصاد نیز در شماره فوریه 2004 آن درج گردید. با انجام این رصد، همچنین رتبه کمترین فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید که به علیرضا موحدنژاد تعلق

نقدی بر معیار برنارد یالوپ در تعیین...

داشت به نام قاضی میرسعید ثبت شد. مقدار ضابطه «q» در این مورد ۲۷۲- بود که البته نشان می‌دهد به رصد موحدنژاد خیلی نزدیک بوده است. مختصات هلال رجب ۱۴۲۳ به شرح جدول ۹ است.

جدول ۹. مشخصات هلال رجب ۱۴۲۳

۳۱:۰۴ N	مکان
۵۶:۲۸ E	
۲۰۰۲/۰۹/۰۷	زمان
+۳۵	منطقه زمانی (ساعت)
۶۲۲۱	ارتفاع هلال
۷۳۵۹	فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید
۰۵۳	فاز ماه (در رصد)
۰۱۴	ضخامت بخش میانی هلال
۴۶	طول کمان
۳۵۹۰۲۲۵۵	فاصله زمین تا ماه
-۲۵۰۰	اختلاف سمت ماه و خورشید
۱۱° ۲۰'	سن هلال
۳۳° ۲۶'	مکث هلال
-۰۲۷۲	مقدار ضابطه «q»
E	رد «q»
۰۴ ۵۷ ۰۰ N	عرض دایره البروجی ماه

در اینجا نیز ماه در حضیض مداری خود قرار داشت و عرض
دایره‌البروجی آن نزدیک به بیشینه حد عرض شمالی بود.

هلال رمضان ۱۴۲۳

این هلال به توسط نگارنده در منطقه همایجان شیراز رصد شد. البته چند تن دیگر از جمله موسی زمانی، زیبا زمانی و جمعی از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی (واحد شیراز) نیز حضور داشتند که از این جمع تنها نگارنده موفق به روئیت هلال شد. محل استقرار ما در فاصله حدود ۱۰ کیلومتری سپیدان بود. در غرب این منطقه دشت وسیعی قرار داشت که کوه‌هایی در افق، به قدر نیم درجه از آن را می‌پوشاند. مختصات جغرافیایی پایگاه ما عبارت بود از: عرض ۳۰ درجه و پنج دقیقه شمالی و طول ۵۲ درجه و شش دقیقه شرقی با ۲۲۰۰ متر ارتفاع از سطح دریاهای آزاد.

افق بالایه‌های رنگارنگی از ابرهای ضخیم و رقیق در آسمانی به رنگ آبی تزیین شده بود و دو لایه آسمان افق غربی صاف بوضوح دیده می‌شد؛ یک لایه در ارتفاع حدود شش درجه که هلال در زمان غروب خورشید در آنجا استقرار می‌یافت و لایه بعدی که در ارتفاع دو - سه درجه قرار داشت. خورشید در ساعت ۱۷ و نه دقیقه غروب کرد ولی نرم افزار مازمان غروب را ۱۷ و ۱۱ دقیق نشان می‌داد و این تفاوت دو دقیقه‌ای ناشی از ارتفاع نیم درجه‌ای کوه‌ها بود. پس از ثبت زمان غروب خورشید، نگارنده ابتدا از افق عکس گرفت و آنگاه رصد هلال را آغاز کرد. هنگام غروب خورشید با

نقدی بر معیار برنارد یالوب در تعیین...

اینکه هلال در بخش صاف آسمان قرار داشت، اما به سبب روشنی هوا این اطمینان حاصل بود که مشاهده نمی شود. در زیر آن بخش صاف، لایه هایی از ابرهای رقیق دیده می شد که به نگارنده نوید می داد چنانچه هلال بخواهد رخ بنمایاند لاجرم باید در همین لایه پایینی در انتظار شکار آن بود. لذا در همین حال که نویسنده مقاله بدقت در این لایه غور می کرد، ناگهان هلال را با دوربین 12×70 خود مشاهده کرد. ضخامت آن عجیب می نمود و نمی شد آن را یک هلال باریک نامید. ساعت دقیقاً 17 و 31 دقیقه بود و از زمان غروب خورشید 22 دقیقه سپری می شد. البته گفتنی است تلاش همراهان نگارنده که مجهز به دوربین های 7×50 و 8×30 بودند برای رؤیت این هلال ثمری نبخشید.

مختصات هلال مشاهده شده به توسط نویسنده مقاله به شرح جدول 10 است.

گفتنی است هلال رمضان 1423 را اسدالله خدام محمدی - از راصدان با تجربه کشور - نیز در شیراز رصد کرده که البته بر اساس معیار یالوب، در محل استقرار وی هلال با کمک ابزار قابل رؤیت بوده است.

پیال جامع علوم انسانی

هلال ذوالحجّة 1424

نگارنده به همراه علی فروغی، داریوش ذوالفقاری، رضا امیرزاده و محمد مهدی یزدی زاده، برای رصد این هلال به ارتفاعات مشرف به شهر بردسیر واقع در استان کرمان رفتیم که در یک شرایط جوی بسیار عالی با استفاده از دوربین دوچشمی 15×80 به عنوان اولین فرد از گروه موفق به

جدول ۱۰. مشخصات هلال رمضان ۱۴۲۳

۳۰:۰۵ N	مکان
۰۲:۰۶ E	
۲۰۰۲/۱۱/۰۵	زمان
+۳۵	منطقه زمانی (ساعت)
۵۹۶۳	ارتفاع هلال
۹۳۶۱	فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید
۰۷۸	فاز ماه (درصد)
۰۲۲	ضخامت بخش میانی هلال
۹۰	طول کمان
۳۶۰۳۸۰ ر۲۵	فاصله زمین تا ماه
-۶۵۸۸	اختلاف سمت مادو خورشید
۱۷° ۰۷'	سن هلال
۳۴° ۱۶'	مکث هلال
-۰۲۲۳	مقدار ضابطه ^(q)
E	رده ^(q)
۰۱ ۲۶ ۰۱ N	عرض دایره البروجی ماه

رؤیت آن شدم. سپس سایر همراهان توفیق مشاهده آن را یافتند. شروع عملیات رصد از این قرار است که مقارن روز پنج شنبه دوم بهمن ۱۳۸۲ / ۲۹ ذوالحجّه ۱۴۲۴ / ۲۲ ژانویه ۲۰۰۴ در رصدگاه مشیز (کوه سرخ) واقع در کنار

نقدی بر معیار برنارد یالوپ در تعیین...

جاده کرمان - بردسیر - سیرجان (پنج کیلومتری شمال بردسیر) حاضر شدیم. عرض جغرافیایی محل رصد ۲۹ درجه و ۵۹ دقیقه شمالی، طول آن ۵۶ درجه و ۴۳ دقیقه شرقی، ارتفاع محل رصد از سطح دریا ۷۵۱۲ فوت (تقریباً معادل ۲۵۰۰ متر) و ارتفاع موانع در افق غربی (در محل غروب خورشید) برابر با ۲۰ درجه بود. البته تا ۲۰ دقیقه قبل از غروب خورشید، ابرهای پراکنده از نوع سیروس در افق غربی مشاهده می‌شد در حالی که چند دقیقه پیش از غروب، آسمان پاک و شفاف و عاری از هرگونه غبار یا ابر شد. همه را صدان یک ساعت قبل از غروب آفتاب در محل رصد حاضر شدند. تجهیزاتی که به همراه داشتیم عبارت بود از: دوربین‌های دوچشمی 27×150 صایران، 20×120 صایران، 15×80 ، 12×70 ، 20×60 و 7×50 .

ابتدا به کمک یکی از همراهان دو پایگاه رصدی را شناسایی کردیم و سپس بر تپه‌ای کوچک مستقر شدیم. افق غربی رصدگاه کاملاً باز بود. پس از تعیین مختصات جغرافیایی محل، مختصات هلال را از زمان غروب خورشید تا زمان غروب ماه در بازه‌های زمانی سه دقیقه‌ای یادداشت می‌کردیم. در هرین زمان به تقسیم ابزار رصدی در بین اعضای گروه پرداختیم و آن‌گاه نگارنده با دوربین 15×80 ، امیرزاده با دوربین 12×70 ، یزدی‌زاده با دوربین 20×60 ، فروغی با دوربین 20×120 و ذوالفقاری راد با دوربین 27×150 کار را آغاز کردیم. نویسنده مقاله تصمیم گرفت از روشی ساده‌اما بسیار کارا برای رؤیت هلال استفاده کند، بدین ترتیب که در وهله اول با استفاده از نرم‌افزار

محاسب ماه^۱ سمت خورشید را در زمان غروب آن و سمت هلال را در زمانی که احتمالاً باید دیده می شد به دست آورد. اختلاف این دو سمت حدود ۵۵ درجه بود. وی در ضمن از یک دستگاه دوربین 7×50 ویژه مجهز به قطب نما نیز بهره می برد. خورشید مقارن ساعت ۱۷ و نیم دقیقه در پس موانع افق غربی غروب کرد و محاسبه نشان می داد که ارتفاع موانع (کوهها) فقط ۲۰ درجه است. در این هنگام، نگارنده بی درنگ با دوربین 7×50 محل غروب خورشید را نشانه رفت و سپس با کمک قطب نمای مذکور، به اندازه ۵۵ درجه به سمت چپ حرکت کرد و شاخصی روی افق آن محل تعیین نمود. آنگاه با دوربین 15×80 به سمت آن شاخص نشانه رفت و منتظر ماند تا زمان مقرر فرا رسد و چند ثانیه به ساعت ۱۷ و ۲۴ دقیقه مانده بود که ظهر هلال را حس کرد. هلال در ساعت ۱۷ و ۲۴ دقیقه، شکل ثابتی یافت و بخوبی در میدان دید دوربین مشاهد شد. سپس نگارنده رؤیت آن را اعلام نمود و پس از او امیرزاده و یزدیزاده، یکی پس از دیگری، مشاهدات خود را بیان داشتند. آنگاه نویسنده مقاله به سراغ دوربین پرقدرت 27×150 رفت و هلال را درست وسط میدان دید آن قرار داد. کیفیت فوق العاده این دوربین، جزئیات هلال را برای ما آشکار کرد که به صورتی پیوسته (یک تکه) به نظر می آمد.

هلال مذکور - با مختصات مندرج در جدول ۱۱ - برای آخرین بار در ساعت ۱۷ و ۳۴ دقیقه به توسط علی فروغی مشاهده شد.

1. Moon Calculator

نقندی بر معیار برنارد یالوپ در تعیین...

جدول ۱۱. مشخصات هلال ذوالحجۃ ۱۴۲۴

راصد	علیرضا بوزمهرانی
مکان	۳۰:۰۰ N ۵۶:۴۳ E
زمان	۲۰۰۴/۰۱/۲۲
منطقه زمانی (ساعت)	+۳۵
ارتفاع هلال	۵۴۹۸
فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید	۹۹۳۱
فاز ماه (درصد)	۰۸۵
ضخامت بخش میانی هلال	۰۲۴ ر
طول کمان	۹۸
فاصله زمین تا ماه	۳۶۸۴۶۸۰۹
اختلاف سمت ماه و خورشید	-۷۷۷۹
سن هلال	۱۶ ^۵ ۳۶
مکث هلال	۳۳ ^{۵۷}
مقدار ضابطه «q»	-۰۲۶۲ ر
ردۀ «q»	E
عرض دایرة البروجی ماه	۰۴ ۵۹° ۳۶' S

گفتنی است زیبا زمانی (با یک دستگاه دوربین تک‌چشمی 16×80) و پس از وی موسی زمانی با همراهی پنج تن دیگر از راصدان موفق به رصد

هلال ذوالحجّة ۱۴۲۴ در حومه شهر فیروزآباد استان فارس شدند. مقدار «^۹» در رصد موسی زمانی ۲۲۲ ر°- بود که مطابق معیار یالوب، این هلال در آن منطقه با چشم مسلح قابل رویت بوده است. این مطلب را نیز باید افزود که عرض جغرافیایی محل رصد ۲۸ درجه و ۵۰ دقیقه شمالی و طول آن ۵۲ درجه و ۳۴ دقیقه شرقی بود و زیما زمانی در ساعت ۱۷ و ۴۷ دقیقه به عنوان اولین فرد از گروه توانست آن هلال را مشاهده کند.

هلال صفر ۱۴۲۵

سه تن از اعضای انجمن اخترشناسی کشور اردن هاشمی به نام‌های طارق کاتب، یوسف الفران^۱ و مصطفی خلیل^۲ در ۲۱ مارس ۲۰۰۴ برای رصد این هلال بر ارتفاعاتی در نزدیکی شهر الشوبک^۳ واقع در ۲۲۰ کیلومتری جنوب شهر آستان مستقر شدند. آنان مجهز به یک دستگاه تلسکوپ LX۲۰۰ GPS Meade بودند و استفاده از این ابزار پیشرفته اشمیت کاسگرین شرکت Meade GPS بودند و موفق به رصد هلال مورد نظر شوند. البته شرایط جوی بسیار مناسب نیز به مدد آنان شتافت.

شایان ذکر است که تلاش این گروه سه نفره برای رصد هلال صفر ۱۴۲۵ - با مختصات مندرج در جدول ۱۲ - با کمک دوربین دوچشمی و همچنین چشم غیر مسلح نتیجه‌ای به دنبال نداشت.

1. Yousef Alfarran

2. Moustafa Khalil

3. Ash-Shoubak

نقدي بر معيار برنارد يالوب در تعين...

جدول ۱۲. مشخصات هلال صفر ۱۴۲۵

راصد	طارق کاتب
مکان	۳۰:۲۴ N ۳۵:۳۰ E
زمان	۲۰۰۴/۰۳/۲۱
منطقه زمانی (ساعت)	+۲
ارتفاع هلال	۶۴۷۰
فاصله زاویه‌ای ماه و خورشید	۸۱۰۲
فاز ماه (درصد)	۰۶۱
ضخامت بخش میانی هلال	۰۱۵
طول کمان	۶۳
فاصله زمین تا ماه	۳۹۰۱۳۴۷۵
اختلاف سمت ماه و خورشید	-۳۷۶۹
سن هلال	۱۷ ^۰ .۰۹
مکث هلال	۳۴ ^۰ .۳۲
مقدار ضابطه «Q»	-۰ ر۲۴۳
ردء «Q»	E
عرض دایره البروجی ماه	۰۲ ۴۲°۵۸' S

نتیجه گیری

بدون تردید افزایش تعداد رصدهای مستند و دقیق هلال، بخصوص در نقاط مرز بین محدوده‌های رؤیت پذیری و رؤیت ناپذیری، موجب فزونی دقت

معیارهای علمی کنونی مشاهده هلال می‌شود و این کاری ارزشمند و خدمتی شایسته است که را صدان می‌توانند با کمترین هزینه ممکن آن را انجام دهند و به طریق اولی باعث تعالی این شاخه از علم شوند.

معیار برنارد یالوب، هنگامی که ارائه شد، واجد دقیق قابل قبول در تعیین خط روئیت‌پذیری و روئیت‌ناپذیری هلال با چشم مسلح بود و با گزارش‌های مستند رصد هلال ماه نو تا آن زمان نیز انطباق داشت. اما افزایش تعداد را صدان حرفه‌ای هلال در دنیا (بخصوص در سه کشور ایران، اردن و ایالات متحده)، بهره‌گیری از ابزارهای جدید و قدرتمند رصدی و انجام رصدهای برنامه‌ریزی شده (و نه رصدهای اتفاقی) موجب شد تا تجدید نظر در معیار مورد بحث ضرورت پیدا کند.

نتیجه مهمی که از بررسی اولیه شش رصد مذکور در مقاله (بویژه رصد هلال‌های جمادی‌الثانیه ۱۴۲۲، ربیع‌الثانی ۱۴۲۳ و ذوالحجّة ۱۴۲۴) به دست می‌آید این است که حدّ نهایی ضابطه «^q» برای مشاهده هلال با چشم مسلح از ۲۳۱ ر.º - حداقل باید به ۲۷۷ ر.º - (حاصل رصد علیرضا موحدنژاد) کاهش یابد و البته موفق نبودن مک‌پارتلن در رصد هلال ربیع‌الاول و عدم توفیق استم در رصد هلال شعبان ۱۴۰۵ که در آنها مقدار ضابطه «^q» به ترتیب ۲۹۶ ر.º و ۲۸۷ ر.º - بوده است نیز مؤید این نظریه نگارنده است. اما در عین حال نباید اهمیت فوق العاده رصد هلال محرم ۱۴۰۵ را در ۲۵ سپتامبر ۱۹۸۴ به توسط مک‌پارتلن از نظر دور داشت. چه آنکه مقدار ضابطه «^q» در رصدگاه ایشان ۲۴۸ ر.º - بود و اگر نظریه نگارنده در باره لزوم کاهش مقدار ضابطه «^q» برای روئیت با چشم مسلح تا ۲۷۷ ر.º - صحیح باشد،

نقی در معیار برنارد یالوپ در تعیین...

بنابراین مک‌پارتلن نیز باید می‌توانست هلال مذکور را مشاهده نماید، در حالی که چنین اتفاقی روی نداد؟!

متأسفانه نگارنده نتوانست به گزارش رصد مک‌پارتلن دسترسی و از اوضاع جوئی رصدگاه و ابزار مورد استفاده وی اطلاع باید. ولی احتمالاً کم بودن مدت مکث ماه، عامل مهم رویت نشدن آن بوده است. اگر این رصدگر در شرایط جوئی مناسب و با استفاده از ابزار قوی نتوانسته باشد هلال را مشاهده کند، آن‌گاه شاید بتوان نتیجه گرفت که مقدار ضابطه^(۹) به تنهایی نمی‌تواند دلیلی بر رویت پذیری یا رؤیت ناپذیری هلال باشد و لذا باید به ضابطه «مدت مکث» نیز توجه کرد. کمترین مکث هلال، همان‌طور که مشاهده شد، متعلق به رصد هلال رجب ۱۴۲۳ است که به توسط سید محسن قاضی‌میرسعید صورت پذیرفت و مقدار آن ۳۳ دقیقه و ۲۶ ثانیه بود در حالی که هلال محرم ۱۴۰۵ در رصدگاه مک‌پارتلن فقط ۳۰ دقیقه و ۲۹ ثانیه مکث داشته است.

برای اظهار نظر دقیق‌تر در این باره، بی‌تردید باید بر تعداد رصدهای دقیق و مستند افزوده شود و ضروری است رصد ماه در شرایط مختلف مداری اوج، حضیض، عرض شمالی و عرض جنوبی و نیز زمان‌های مختلف اعتدال بهاری، انقلاب تابستانی، اعتدال پاییزی و انقلاب زمستانی صورت پذیرد و نتایج این رصدها بدقت بررسی گردد.

برنامه‌های آتی

در خاتمه باید توجه کرد که برای آزمایش مجدد حدّ نهای ضابطه^(۹) تا پایان سال ۱۳۸۵ هش، شش امکان رصدی مهم در ایران (به شرح فهرست)

وجود خواهد داشت که می‌توان با برنامه‌ریزی و انجام رصدهای دقیق در این موارد، درستی یا نادرستی نظریه نگارنده را درباره تجدید نظر در معیار بالوپ جست و جو نمود.

۱. هلال شوال ۱۴۲۵ در ۱۳ نوامبر ۲۰۰۴؛
۲. هلال محرّم ۱۴۲۶ در نهم فوریه ۲۰۰۵؛
۳. هلال رمضان ۱۴۲۶ در چهارم اکتبر ۲۰۰۵؛
۴. هلال ذوالقعدة ۱۴۲۶ در دوم دسامبر ۲۰۰۵؛
۵. هلال صفر ۱۴۲۷ در ۲۸ فوریه ۲۰۰۶؛
۶. هلال محرّم ۱۴۲۸ در ۲۱ دسامبر ۲۰۰۶.

مأخذ

پایگاه اطلاع‌رسانی کمان آسمانی؛ <http://www.kamaneasemani.com>؛
 پایگاه رایانه‌ای انجمن سلطنتی نجوم اردن هاشمی؛ <http://www.jas.org.jo>؛
 مجله نجوم، مهر ۱۳۸۰، س ۱۰، ش ۱۱ (پیاپی ۱۱۶).

Ahmed, Monzur. *Moon Calculator*. (ver.6.0). Program & Documentation.

Caldwell, J. A. R. and Laney, C. D. *First Visibility of the Lunar Crescent*.

The Sky Software. (ver. 4.; lev. 4).

Yallop, B. A. *A Method for Predicting the First Sighting of the New Crescent Moon*.